

Vdal sem se čisto usodi — kaj pa čem; če človek bolj izbira, slabše je. Kot »führerju« v pisarni ni mi treba toliko trpeti in delati in ne vsakemu frajtarju »habtacht« stati; dovoljenje imam, do enajste ure biti zunaj, in vrhutega sem še »gospod«! — Mein Liebster, was willst Du noch mehr —!

Pa šal zadosti, postal sem res bolj malomaren; kaj bi se gnal, ker vse skupaj nič ne koristil —

Od začetka leta mi je Stritar pisal prav prijazno pisemce, v katerem mi je rekel, da bi želel, ko bi mi bilo moči njegovo »Raj o« ilustrirati. Mene je to od moža, katerega tako visoko čislam, zelo veselilo, a ustreči njegovi želji mi je v sedanjem položaju težko. Poskusim, če pojde, vsaj par skic narediti. —

Brat Janez dela sedaj doma in včasih pošlje kak listič, kar me jako veseli, ker dom ostane vedno le dom!

In Ti? Kako boš kaj hodil na počitnice, kako se boš imel doma, kako si se imel nz Dunaju zadnji čas — vse to mi moraš iz Loke popisati. — Jaz v veliki noči ne pridem na dopust; ne veseli me hoditi, in stane preveč!

Vesele praznike, ljubi Ivan, srčen pozdrav in gorak poljub! Vedno

Tvoj

zvesti Šubic.

Scherzando.

Nocoj pa na prsih slonim ti spet,

in v meni je radost sama!

Nad nama čuvajo straže zvezd,

a luna je garde-dama.

Otroško se smejejo tvoje oči ...

— Pa lunica nezaupljiva,

brezskrbno zadremaj! — A ljubec, midva,

midva se skrivaj poljubiva!

Zažugal si mi s prstom in dejal:

Ej ljubica, koketka ti presneta,

morda pa nisem v tvojem srcu sam,

če še za koga družega si vneta?! ...

Da, norček ljubi, in brezmejno! — Čuj,

na promenado jemljem dva iz sobe!

Zaljubljena oba, kako! — Lepa? —

Ne vem! ... Sta pesnika, ... njih knjigi — brez podobel!

Vida.